

Előfordul, hogy az ember akaratán kívül a megszokott információforrások mellett alternatív hírcsatornákat is becsatlakoztat. Nem feltétlenül szép dolog, de vigasztaljon mindenkit, hogy nem élünk vissza az ott szerzett információkkal. A jelenség élő, ugyanakkor roppant mulatságos, biztosan te is találkoztál már vele.

Ki halt meg és mikor?

Munka után odahaza teszkek-veszek, szellőztetek, és mi tagadás, nem tudok nem figyelni a hónapok, sőt évek óta rendszeresen hallgatott nagyifon nevű jelenségre.

Nevezhetjük Nagymama Rádiónak is a dolgot, aminek az a lényege, hogy két szomszédos tömbház ablakából két idős hölgy – meglehetősen távolságról – beszélget. A kor, valamint a térbeli távolság azt generálja, hogy a két nagymama hangosan beszél egymással, így a szomszédok is hallják, „miről folyik a pletyka”.

A nagyifonból nagyon sok mindent megtudhatunk, ami befolyásolja mindennapi életünket. Például azt, hogy nagy sor volt tegnap a közkölségnél – ebből következtethetünk arra, hogy holnap nem lesz, és hogy **ideje lenne lemenni és kifizetni a tartozást**.

Beteg az egyik orvos – kiabál a néni, és két tömbháznai ember tudja, ki helyettesíti. A következő szalagcím, hogy milyen termék akciós az üzletben, majd mikor van a villanyóra-olvasás, milyen lesz az időjárás, ki halt meg. **Ami az időjárást illeti, néha nagyon komoly okfejtéseket, megérzéseket, tudományos alapossággal végzett következtetéseket hallhatunk.** Például a „bolyong az idő” mondatban tényleg nagyon sok minden benne van.

A nagyifon nem mindenkinek tetszik. Alkalmam volt felfülni arra, amikor egy fiatalember megzavarta az adást, rászólt a két öregasszonyra: – „Ne mind csármájának annyit!”. Rosszul tette. Ugyanis másodperceken belül olyan össz(ó)tűz zúdult rá, mint Berlinre a második világháború utolsó hónapjaiban. A két hang összezárt, **mint az Internazionale védelme a catenaccio legkeményebb éveiben,** a dolog pedig odáig fajult, hogy az egyik öregasszony az „Igyál kevesebbet!” felkiáltással is megküldte az adás megzavaróját.

Kik a nagyon hülyék az iskolában?

A nagyifon ellentéte a tinifon. Ezt úgy kell elképzelni, hogy két 16-17 éves tinilány éppen nem Facebook-on vagy sms-ben, netán más csatornán beszél egymáshoz, hanem az iskolából hazatérve a tömbház előtti padon kommunikál. *Soha ne felejtjük el egyébként, hogy ezt eredetileg a nagyiknak készítette a lakótelepet építtető városvezetőség!*

Tehát nem „kiültek a vénasszonyok a padra” helyzet van, hanem a tinédzserek élő, félhangos, viháncolásokkal és néha telefoncsörgésekkel megszakított párbeszédet folytatnak.

Ami az innen beszerezhető információkat illeti, nagyjából a következők dolgokra kapunk nagyon határozott, magvas tartalmú válaszokat: Ki az iskola leghülyébb tanára? Ki az a picca a tizenegyéből, akit mindketten egyformán utálnak? Ki az iskola legszimpatikusabb pasija? Melyik filmsorozat a kedvence és hány hete? Miért volt szar a gólyabál – mert nagyon az volt?

Tény az is, hogy **a tinirádió ritkábban lép adásba, néha pedig késő este kezdi a műsort,** olyankor pedig kifejezetten zavaróan tud hatni.

A másik az, hogy a tinifon nem mindig hangos, néha csak foszlányok szivárognak fel a hallgatóhoz. Ezzel szemben a nagyifont kiváló hangminőségben, sztereóban lehet hallgatni, s ha kihajolunk az ablakon, **HD-minőségben, élőben nézhetjük is!** A nézéssel viszont azt kockáztatjuk, hogy a nagyifon hirtelen kikapcsol, becsukódik az erkélyajtó.

Te kit választanál?

Ha engem kérdeznek, én gondolkodás nélkül, egyből a nagyifonra szavazok! Hátránya, hogy elég gyakran és eléggé hangosan szól, télen pedig minimális az adás – a köz költség viszont magas. Előnye azonban **az információs sokszínűség, a hírek változatossága.**

Jobban érdekelnek azok a témák, amik a „nagyirádióból” jönnek, mint a tinifon újdonságai – nem, mintha nem lennének kedvesek a tinédzserek történetei, de a nagyifon által felvetett eszme- és információadatok valahogy hasznosabbnak tűnnek.

Ez vajon mit jelent? **Szerintem azt, hogy öregszem.**